

munen, udtalt sig for, at hver for sig skulde udrede det Halve af Udgifterne, idet de iøvrigt have forudsat, at Baaben og Lædertøi ubetinget ville blive Væbningen leverede fra Arsenal. 2 af Magistratens Medlemmer have forment, at Communen ikke bør yde et større Tilskud end de i Reglementet af 1808 omhandlede 12,000 Rbd. aarlig, og i intet Tilfælde mere end Halvdelen af Udgifterne, hvorimod Pluraliteten har erklæret sig enig med Borgerrepræsentanterne, endssjøndt deraf bliver en Følge, at Borgervæbningens Udgiftsvæsen inddrages under det aarlige Finantsbudget og Rigsdagens Behandling; men idet de antage, at Udgifterne til Borgervæbningen herefter ikke ville overstige det hidtil medgaaede Beløb, forment de, at der ikke fra Regjeringens Side kan have noget imod, at det hidtil af Statskassen ydede Tilskud i Budgettet opføres som minimum, og at der senere gjøres nærmere Afregning, saa at Communen derefter faaer refunderet Halvdelen af hvad Udgifterne i Virkeligheden maatte have beløbet mere end det beregnede Beløb.

Justitsministeriet maa imidlertid ansee et saadant Halveringsystem for praktisk udførligt, eftersom det vilde forudsætte, at baade Rigsdagen paa den ene Side og Communalbestyrelsen paa den anden Side skulde være bemyndiget til at gaae ind paa hele Detailen af Udgiftsvæsenet for Borgervæbningen, og der da vilde opstaae en for Regjeringen uopløselig Collision, naar den ene af disse 2 Autoriteter i noget Punkt kom til et andet Resultat end den anden, hvilket ofte kunde blive Tilfældet. Der skjønnes derfor ikke at være anden Udvei end, at enten Staden Kjøbenhavn maatte udrede et een Gang for alle fastsat Beløb og derefter, ifølge forelagt Budget for Borgervæbningen, erholde Rigsdagens Stadfæstelse paa de Udgiftsbeløb, der maatte overstige Stadens faste Bidrag, eller ogsaa omvendt, Finantskassen maatte udrede en vis normeret Sum, og Budgettet for Borgervæbningen forelægges Communalbestyrelsen til Approbation. Ligesom denne sidste Fremgangsmaade hidtil har været fulgt, saaledes stemmer den ogsaa ganske overens med Forholdets Natur; thi nærværende Udkast er, i Hen-

hold til Børnepligtslovens § 40, overalt gaaet ud fra den Forudsætning, at Borgervæbningen væsentlig er at ansee som en i Communens Interesse organiseret Indretning, og der findes saa meget mindre Anledning til at forlade den hidtil fulgte Regel, som det ikke kunde antages, at Communalbestyrelsen vilde finde sig tilfredsstillet, ved at Behandlingen af Borgervæbningens Budget blev den unddraget, hvilket vilde blive en nødvendig Følge af, at Sagen inddroges for Rigsdagen. Der kan efter Justitsministeriets Formening heller ikke være tilstrækkelig Anledning for Communen til at ønske nogen Forandring i det hidtil bestaaende Forhold, eftersom det ikke er at antage, at Udgifterne til Borgervæbningen i Fremtiden vilde blive forøgede, i alt Fald ikke i nogen væsentlig Grad, saalange ikke Tilgangen til Borgervæbningen maatte blive saa stor, at denne gjorde en Forøgelse af Bataillonernes Antal nødvendig, hvorimod det snarere er at formode, at Communens Tilskud ville kunne formindskes, naar det System er blevet gennemført, at Væbningens Officierer med Flere ei erholde Gage, men kun Godtgjørelse for Udgifter m. v., og naar Renterne af det oplagte Borgervæbningsfond, der hidtil ere blevne oplagte til Capitalens Forøgelse, og i sin Tid tillige af Livjægercorpsets Fond kunne blive anvendte til Beskrivelse af Borgervæbnings Udgifter.

Som ovenfor berørt udgjør Statskassens Tilskud til Borgervæbningens Udgifter for Tiden 11,910 Rbd. aarlig, og til Livjægercorpset 5,100 Rbd., hvilke for Tiden fornærmelig anvendes til Lønninger og andre faste Udgifter, hvorimod de øvrige Udgifter til sidstnævnte Corps bestrides ved Renterne af dets eget Fond, uden noget Tilskud fra Communen. Uagtet det i nærværende Udkast er foreslaaet, at Livjægercorpset skal ophæves som et selvstændigt Corps og henlægges som en Afdeling under en af det borgerlige Infanteries Batailloner (Tillægsbestemmelserne § 3), vilde dog de nuværende Gager til det lønede Personale ikke kunne inddrages, førend efterhaanden som de Gagerede afgang, og Udkastet gaaer derfor ud paa, at de Tilskud af Finantskassen og de militære Fonds som hidtil ere blevne